

عنوان مقاله:

امکان سنجی بهره گیری از معماری بیوفیلیک به منظور تام بن نور طبیعی در ساختمان با تاکید بر الهام از گیاهان

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه پورزاده دانبرانی - دانش جو کارشناسی ارشد معماری، دانشکده معماری و هنر دانشگاه گیلان، رشت، ایران

اردلان افلاکی - استادیار، عضو هیات علمی گروه معماری و هنر دانشگاه گیلان، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

در قرن بیست و یکم و به خصوص در سال های اخیر یکی از مسائل مهم در سراسر دنیا مصرف بی رویه منابع تجدیدناپذیر و در نتیجه کمبود انرژی و سوخت های فسیلی و افزایش آلاینده ها و آلودگی محیط طبیعی می باشد. از این رو معماران همواره در تلاش برای یافتن راهکار های مناسب برای مدیریت و مصرف انرژی در ساختمان ها هستند. یکی از روش های نوین در این زمینه بهره گیری از علم بایوفیلیک است که در تلاش برای ایجاد ارتباط قوی تر میان انسان و محیط طبیعی دارد. زیرمجموعه این دانش شامل بخش های مختلفی از جمله بیومیمیکری می شود که از الگوها، اشکال و هندسه طبیعی در راستا ایجاد راهکارهای معماری بهره می گیرد. هدف اصلی این مقاله بررسی قابلیت صرفه جویی در مصرف انرژی از طریق بهره وری مناسب از نور روز با به کارگیری علم بیومیمیکری در طراحی ساختمان ها می باشد. به همین منظور در بخش اول به تحقیق و تحلیل نظریه بایوفیلیک و بیومیمیکری در کنار کاربرد آن در بحث نور و روشنایی طبیعی از طریق منابع علمی معتبر موجود در این زمینه می پردازیم و در بخش دوم به بررسی نمونه های موردی بین المللی از نظر بهره گیری از این علم در راستا کاهش مصرف انرژی با کمک استفاده از نور طبیعی آنالیز خواهد شد. در نهایت این تحقیق به بررسی امکان بهره گیری از علم بایوفیلیک و اهمیت آن در راستا کاهش مصرف انرژی و سوخت های فسیلی در ساختمان پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

بیوفیلیک، بیومیمیکری، نور طبیعی، پایداری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1959896>

